

עת"א 44055/02/17 - סאלם רובאעי, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 44055-02-17 רובאעי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר סאלם רובאעי,
נגד המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו להשתלב בסבב חופשות.

נימוקי העתירה :

- העותר עומד בתנאי הסף. סיים לרצות רבע מתקופת מאסרו (14 שנה) ועד לריצוי 2/3 מתקופת מאסרו, נותרו לו פחות מ- 10 שנים.
- וועדת אסירי עולם שדנה בעניינו של העותר החליטה להמליץ על דחיית בקשתו, חרף ההתקדמות המשמעותית שעשה הן באפיק הטיפול והן באפיק ההתנהגותי, כשהיא מנמקת את החלטתה בשני נימוקים עיקריים: האחד, העדר הוכחה על קיומה של סולחה בין משפחת העותר למשפחת קרבן העבירה, והשני, הצורך בתקופה נוספת לשם בחינת עקביות העותר והתנהגותו החיובית במישור הטיפול.
- הנימוק של העדר סולחה איננו סביר. דרישה זו מעמידה את העותר במצב שונה ונחות לעומת אסירי עולם אחרים שעל פי מנהגי מוצאם אין נהוג לערוך הסכם סולחה. מכל מקום, בינתיים נערכה סולחה והדברים פורסמו גם בעיתונות המקומית "עכו-נט". כמו כן, צורף בדיון תצהיר של אחד מקרבנות העבירה.
- הנימוקים לדחיית עתירתו הקודמת של העותר אינם קיימים עוד. אז נדחתה העתירה בשל מידע על מעורבות שלילית וכוחנית של העותר, כפי שפורט בדוח הסודי שהוגש לעיון בית המשפט, מהם עולה מסוכנות ספציפית מהעותר.
- כיום גורמי הטיפול והמחוז המליצו על אישור חופשה.
- גם הדוח הפסיכולוגי העדכני והאבחון מצביעים על שינוי משמעותי.

נתונים אישיים:

- העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר עולם בגין עבירת רצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והצתה. עונשו של העותר נקצב ל - 35 שנה, מסווג בקטגוריה א'.

כתב התשובה:

- וועדת אסירי עולם שהתכנסה ביום 26/12/16 שקלה את מכלול השיקולים, שמעה את עמדת כל הגורמים והחליטה שלא להמליץ על יציאתו של העותר לחופשה.
- במסגרת השיקולים היו נגד עיני הוועדה גם את עמדת גורמי הטיפול, המחוז והאבחון הפסיכולוגי.
- מול הנימוקים לזכותו של העותר עמדה עמדת גורמי המודיעין שהצביעו על השתייכותו של העותר למשפחת פשע, והמסוכנות הנשקפת ממנו לשלום הציבור.
- משטרת ישראל מתנגדת גם היא ליציאתו של העותר חופשה.

בדין הגישה ב"כ העותר את תצהירה של הגב' עפאף שעלאן, אשת המנוח שנרצח על ידי העותר. בתצהיר נכתב כי אין לה התנגדות שהעותר יצא לחופשה וכי מאז האירוע חלף זמן, נרגעו הרוחות והושגו הבנות של שלום בינה לבין משפחת העותר.

כמו כן, הוגש תצהירו של עלא עלי טבראני, בו נכתב כי בניגוד לעבר, כיום אין סכסוך בין משפחתו לבין משפחת העותר המורחבת. חילוקי הדעות שהיו, יושבו במסגרת סולחה שנערכה. כיום לא קיימים סכסוכים בין המשפחות.

דין:

וועדת אסירי עולם הינה הגוף הממליץ המוסמך, כפי שנקבע בסעיף 12.2 של פרק א' ל"פקנ"צ החופשות" (04.40.00). מטרת הוועדה היא לבחון ולהמליץ לנציב בעניין הוצאה לחופשה של אסיר השפוט למאסר עולם. הסעיף מפרט את רשימת 4 בעלי התפקידים שיכהנו בוועדה.

מעיון בפרוטוקול הוועדה עולה כי נציג המחוז מסר את חוות דעתו והמלצתו. נציג המודיעין ציין כי האסיר משתייך למשפחת פשיעה בעלת סכסוכים רבים עם ארגוני פשיעה וכנופיה על רקע חיסולים וסכסוכי דמים לאורך מאסרו. גם מהעת האחרונה קיים חמ"ן שלילי. יתרת המאסר שנותרה לאסיר הינה ארוכה (עד שנת 2037).

נראה כי וועדת אסירי עולם שקלה את מכלול השיקולים. בסופו של דבר, הוחלט, לאור חוות דעת גורמי מודיעין, יתרת המאסר הארוכה והקביעה באבחון האחרון שנעשה לעותר לפיה, אמנם ישנה התקדמות באופן הטיפול אך בשורה התחתונה רמת המסוכנות הנובעת מהאסיר עדיין מוגדרת כמסוכנות בטווח הבינוני, ועל כן, לא בשלה העת להמליץ על יציאה לחופשות.

עיינתי ברשימת הסכסוכים המכילה עשרות רבות של סכסוכים עם אסירים אחרים המשתייכים למגוון של ארגוני פשיעה.

בדקתי את המידעים, במיוחד את אלה מחודש ספטמבר 2016 ואילך (ידיעה מס' 2284687, מסמך 2301208 ודוח מס' 2371623) מהם עולה כי למרות הטענה בדבר סולחה, הסכסוך בין המשפחות עדיין קיים ומשמעותי.

המסקנה מכל האמור לעיל היא שטרם בשלה העת לאשר לעותר לצאת לחופשה.

על תפקידו של בית המשפט, בדונו בעתירת אסיר עמד בית המשפט העליון במס' הזדמנויות (רע"פ 2410/93 מ"י נ' רוני לוי, עע"א 1955/97 מ"י נ' יוסף עטר).

התפקיד הוא של ביקורת שיפוטית של הרשות השופטת על החלטות הרשות המנהלית. ביסודה של הביקורת עומדת השאלה האם רשות ציבורית סבירה רשאית היתה להגיע להחלטה אליה הגיעה. בית המשפט איננו בוחן את השאלה כיצד השופט, אילו עטה איצטלה של איש ביצוע היה מחליט, השופט בוחן את השאלה האם שלטונות בית הסוהר שקלו את כל השיקולים הרלוונטיים ואם איזנו ביניהם בצורה ראויה. אם התשובה חיובית, אל לו לשופט להחליף את שיקול דעתו בשיקול דעת הוועדה, גם אם הוא סבור שהיה מקום לערוך איזון ראוי יותר. הביקורת השיפוטית היא ביקורת על חוקיות החלטת הנציב.

משמצאתי שנשקלו כלל השיקולים הרלוונטיים ושההחלטה ושהמלצה ניתנו במסגרת הסמכות, אינני מוצא מקום להתערב בהן.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.